

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

ΠΩΣ ΕΟΡΤΑΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΧΩΡΕΣ

ΗΘΗ, ΕΘΙΜΑ, ΠΡΟΛΗΨΙΣ

Τὸ Πάσχα, ὅπως καὶ ἡ Προτοχορονιά, ἔχει σὲ κάθε τόπο τὰς συνθηεῖας του, αἱ ὁποῖαι μὲ τὴν πᾶροdon τῶν χρόνων μετεμορῶθησαν σύμφωνα μὲ τὰ ἥθη καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν διαφόρων λαῶν.

Τὸν μεσαίωνα τὸ Πάσχα εορτάζετο πομπωδέστατα. Παριστάνοντο—ὅπως καὶ τώρα ἀκόμη εἰς τὴν Ἰσπανίαν—τὰ ἀγία δράματα, τὰ γεγονότα δηλαδὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, αἱ πράξεις τοῦ Ἰησοῦ, τῆς Παναγίας καὶ τῶν Ἀποστόλων, σὲ κάθε ἐορτὴν ἐπὶ σκηναί.

Ἄλλὰ τὰ περὶ ἐπιβλητικὰ ἦσαν τὰ δράματα τῶν παθῶν, τὰ ὁποῖα παριστάνοντο εἰς τὰς δημοσίας πλατείας. Οἱ ποιηταὶ συνέθετον τὰ δράματα, οἱ ταπεινότεροι καὶ οἱ διακοσμηταὶ δισκεύαζον τὰ θέατρα. Διακοῦσαν δὲ αἱ παρὰ ἄσους ὀλοκλήρους ἐβδόμαδας. Ἡ σκηνὴ παρίστανε τρία πατώματα, Οὐρανόν, Γῆν, καὶ Κόλασιν. Ἄγγελοι καὶ δαίμονες διεκρίνοντο ἀνακατεμένοι! Στὸ βάθος τῆς σκηναί ἐφαίνοντο ὁ Ἄδης καὶ ἡ Εὐα ἡμίγυνοι!

Οἱ ἠθοποιοὶ ὑπεκρίνοντο θαυμάσια. Διηγούντο αὐτοὶ ὅτι ὁ παριστᾶνόν τὸν Χριστὸν, ἐκαρῶντο ἀληθινὰ εἰς τὸν σταυρὸν καὶ ἐξέπνεε πολλὰκις!!

Στὴν Ρωσσίαν τὸ Πάσχα εορτάζετο καλλίτερον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος. Τὸ ἀλληλοφιλημα ἦτο ἀπαραίτητον. Οὐδὲ ὁ Τσάρος τὸ ἀπέφνευε.

Ἐφιλοῦσε ὅλην τὴν οἰκογενεῖάν του καὶ ὅλους τοὺς μεγιανάς. Ἐτελεῖτο δὲ ἡ ἐορτὴ αὐτὴ ἐνώπιον τοῦ παρατεταγμένου στρατοῦ.

Μετὰ τὸ αὐτοκρατορικὸν φιλίημα ἀκολουθοῦσε τὸ πῶν στρατιωτῶν. Διακοῦσε δὲ τὸ Πάσχα 15 ἡμέρας καὶ ἀντίλασαν καὶ δῶρα ὅπως τὴν Προτοχορονίαν.

Τώρα, ἀσφαλῶς οἱ Μπολσεβίκοι τὰ ἐσάρωσαν ὅλα αὐτὰ τὰ ἔθιμα.

Ἄλλὰ τὴ μεγάλη ἐβδόμαδα αἱ Ρωσσίδες νοικοκυράδες ἐτοίμαζαν τὰ «μπαικά», πῆττες δηλαδὴ καρωμένες μὲ ἄλευρι, σταφίδες, ἀγὰ καὶ βούτυρο. Ἐχρηάζοντο ὅπως πιστεύουν πολλές προφυλάξεις γιὰ τὰ μὴν ἀποτίουν αἱ πῆττες αὐταί. Δὲν ἔφατε ἐπὶ παραδείγματι. ν' ἀνοίξῃ κανεὶς τὴν πόρταν ἢ νὰ κτυπήσῃ τὴν ὥραν πού ταῖς διόρθωναν.

Ἡ Τσάρος ἶδιδε καὶ ἐδέχτο αὐτὰ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Χριστὸς Ἀνέστη!»

Στὴν Πολονίαν τὸ Πάσχα χαίρετιζονταν μὲ τὰ ἴδια λόγια ὅπως καὶ στὴ Ρωσσίαν καὶ προσφέρουν τὰ ἴδια δῶρα. Τὸ πρῶτον τὸ Πάσχα στρώνουν τραπέζι εἰς τὸ μεγαλιέτρον δωμάτιον καὶ ἐπάνω σ' αὐτὸ παρῆνθον καὶ κρῖνα κρέατα.

Κοντὰ στὸ ἀρὶ θέτουν ἓνα κλαδί βράγιου τὸ ὁποῖον εὐλογεῖ ὁ παππᾶς. Ὅποιος ξένος θέλῃ νὰ καθίσῃ στὸ τραπέζι πηγαίνει καὶ στέκεται στὴν εἴσοδον. Ὁ νοικοκύρης τότε πρῆνει ἓνα σμικρὸ αὐγὸ, τὸ μοιράζει στὰ δύο καὶ προσφέρει τὸ μισὸ εἰς τὸν ξένον, ὅστις κατόπιν τούτου προχωρεῖ καὶ λαμβάνει θέσιν μεταξὺ τῆς οἰκογενείας.

Στὴ Ρώμη τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ὁ Πάπας εἰσέρχεται ἐπισημῶς εἰς τὸν Ἅγιον Πέτρον. Αὐτὴ ἡ ἐορτὴ εἶναι ἡ λαμπροτέρα ὅλων τοῦ ἔτους. Κατ' αὐτὴν ὁ Ποντίφης ἀπογγέλει τὴν εὐχὴν:— «Urbi et Orbi», τὴν ἀπευθυνομένην πρὸς ὅλον τὸν κόσμον. Τὴν νύκτα ὁ Ἅγιος Πέτρος φωταγωγεῖται καὶ ὀρίπουν τὴν «τζίραντόλαν», τὸ τακτικὸν πυροτέχνημα. Τότε, κατὰ τὴν παράδοσιν, φεύγουν ἦ... καμπάνες ὅλου τοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν Ρώμην, ὅπου ἐκρατοῦντο ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἐπιστρέφουν εἰς τοὺς τόπους των.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ἀπὸ δῶ!

Πρέπει λοιπὸν νὰ τὸν σκοτώσω. Ἄλλὰ, κατόπιν αὐτοῦ θὰ ἐρῶ ἄλλος. Κατόπιν ἐκείνου ἄλλος. Πρέπει ὅλους νὰ τοὺς σκοτώσω!.. Ἄχ! νὶ τὴν ἐπήγαινα ἀκόμη μιὰ φορὰ, Ἐκείνη, στὴ καλύβα, καὶ νὰ τῆς ἔβαζα φωτιά!.. Ἄλλὰ ὄχι, καλλίτερα νὰ τοὺς σκοτώσω ὅλους. Δὲν θὰ τὴν ζήτηγα κανεὶς πλέον. Ἄς σηκωθῶ λοιπὸν καὶ ἄς ἀρχίσω ἀπ' αὐτὸν. Τί νὰ φοβηθῶ; Κάθε μερὸν γίνονται αὐτὰ τὰ πράγματα Ἐνῶ πυροβολεῖς ἓνα φασιανὸ, σκοτώνεις ἕναν ἄνθρωπον! Λάθος!..

Νὰ! ἀκούω τῆς παγάνες... ἔρχονται!.. Ἄς χωθῶ καλλίτερα στὰ δέντρα. Νάτος! Εἶναι καὶ μὲν ἔκει... Τὴν ἀγκαλιάζει. Τὴ φιλεῖ. Ἄχ! λύσσα, λύσσα!.. Κι' ἄλλο φιλή!.. κι' ἄλλο ἀκόμη! Θὰ τοῦ πῶ τὸ αἶμα! Νὰ ἐχώρισαν τώρα. Αὐτὴ ἔφυγε. Εἶναι μόνος του... Στέκεται... Ἄ, πῶς τὸν βλέπω καλά!.. Ποῦ νὰ τὸν χτυπήσω!.. Ἄ! ἐκεῖ ἀπὸ πάνω ἀπὸ τ' αὐτὸ... «Σὲ ὀκτώ ἡμέρες!» αἱ; Στάσου λοιπὸν... Ὁ φασιανὸς περνᾷ... κὸτ—κὸτ—κὸτ!..

Μπάμ!..

Τὸν σκ' ἔτρωσε!.. Στὸ τόπο!..

Ἄ! ἔτσι! Τώρα ἄς τρέξω νὰ φανερωθῶ περιλupos! Λάθος!..

Ἀπὸ αἶθρον ἀρχίζει πάλι τὸ γλέντι μαζὺ τῆς, στὴ καλύβα τοῦ δασοφύλακα...

Τὸν σκότωσα!..

ΟΚΤΑΒΙΟΣ ΜΙΡΜΠΩ

ΕΝΑ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ

ΠΩΣ Ν' ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΕΤΕ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Θέλετε νὰ μάθετε τὸν τρόπο νὰ βροῖσετε τὴν ἡλικία τῶν κυριῶν καὶ διδῶν; Δημοσιεύουμε κατοπέρω ἓνα σχετικὸ παιγνίδι κατ'ἀλληλο γὰ ταῖς συναναστορφαίς. Ζητᾶτε λοιπὸν ἀπὸ τὴν κυρίαν ἢ τὴν δίδα νὰ γράψῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ μηνὸς ποῦ ἔχει γεννηθεῖ. Τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν νὰ τὸν πολλαπλασιάσῃ ἐπὶ 2, εἰς τὸ γινόμενον νὰ προσθέσῃ τὸν ἀριθμὸν 5, νὰ πολλαπλασιάσῃ τὸ ἀθροῖσμα ἐπὶ 50, ἔπειτα νὰ προσθέσῃ τὴν ἡλικίαν τῆς, κατόπιν ν' ἀφαιρέσῃ 365 ἡμέρας καὶ τέλος νὰ προσθέσῃ 115. Ἄφρου τὸ κᾶν αὐτὸ νὰ μᾶς δεῖξῃ τὸ ἐξαγόμενον. Ἀπὸ τὸ ἐξαγόμενον αὐτὸ οἱ δύο τελευταῖοι ἀριθμοὶ θὰ παριστᾶνουν τὴν ἡλικία τῆς, οἱ δὲ πρὸς τ' ἀριστερὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦ μηνὸς ποῦ ἐγεννήθη.

Ὅλους αὐτοὺς τοὺς λογαριασμοὺς θὰ τοὺς κάμῃ τῇ ὑποδείξει σας ἡ κυρία ἰδιαίτερος, θὰ σᾶς δεῖξῃ δὲ μόνον τὸ τελευταῖο ἀθροῖσμα ἐξ ὧν, ὅπως εἶπαμε οἱ δύο τελευταῖοι ἀριθμοὶ εἶναι οἱ τῆς ἡλικίας τῆς καὶ οἱ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ μηνὸς τῆς γεννήσεώς τῆς.

Ἴδου καὶ σχετικὸν παραδειγμα: Ὑποτίθεται ὅτι ἡ κυρία τῆς παρῆς γεννήθηκε τὸν Ἰούνιον. Γράφει λοιπὸν τὸν ἀριθμὸν τοῦ μηνὸς αὐτοῦ, δηλαδὴ τὸ 6. Τὸ 6 αὐτὸ τὸ πολλαπλασιάζει ἐπὶ 2. Δύο ἐπὶ 6 ἴσον 12. Εἰς τὸ ἀθροῖσμα αὐτὸ προσθέτει τὸ 5. Δηλαδὴ 12 καὶ 5 ἴσον 17. Τὸ ἀθροῖσμα αὐτὸ τὸ πολλαπλασιάζει μὲ τὸ 50. Δηλαδὴ 17 ἐπὶ 50 ἴσον 850. Εἰς τὸ 850 θὰ προσθέσῃ τὴν ἡλικίαν τῆς. Ἄν δηλαδὴ ὑποθέσουμε πῶς εἶναι 30 ἐτῶν, θὰ προσθέσῃ τὸ 30. Δηλαδὴ 850 καὶ 30 ἴσον 880. Ἀποτόᾳθροῖσμα αὐτὸ θ' ἀφαιρέσῃ 365. Δηλαδὴ 880 ἀπὸ 880 ἴσον 515. Εἰς τὸ 515 αὐτὸ θὰ προσθέσῃ 115. Δηλαδὴ 515 καὶ 115 ἴσον 630. Τὸ ἀθροῖσμα αὐτὸ, τὸ 630 δηλαδὴ, θὰ σᾶς δεῖξῃ ἡ κυρία. Ἐξ αὐτοῦ δὲ θὰ τῆς εἴπῃτε ὅτι οἱ δύο τελευταῖοι ἀριθμοὶ, τὸ 30, εἶναι ἡ ἡλικία τῆς καὶ ὁ πρῶτος, τὸ 6, τοῦ μηνὸς τῆς γεννήσεώς τῆς. Δὲν εἶναι λοιπὸν χαριτωμένο παιγνίδι;

Ο ΜΑΓΟΣ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤ-ΟΥ»

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ

ΑΝΕΣΤΗ;...

Μεγάλου καὶ μικροῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα συναντῶμενοι εἰς τὴν Ρωσσίαν χαίρετόνται διὰ τῶν ἐξῆς:

- Χριστὸς Βοσκός, (Χριστὸς Ἀνέστη)
- Βοῖστίνε Βοσκός. (Ἀληθὸς Ἀνέστη).

Μίαν ἡμέραν ὁ αυτοκράτορ Νικόλαος, ὁ φονεὺς ἰπὸ βόμβας μνηνεῖστον, ἐξερχόμενος τοῦ Πάσχα τὸ γρᾶφειὸν του συνήνεψε ἓνα φιλίκα στρατιωτῆν.

— Χριστὸς Βοσκός! (Χριστὸς Ἀνέστη) τοῦ εἶπε.

— Νιὲ Βοσκός! (δὲν ἀνέστη) ἀπαντᾷ ἀποτόμως ὁ στρατιωτῆς καὶ συγχρόως τρέμων ἀποκαλύπτει εἰς τὸν Αὐτοκράτορα ὅτι εἶπε. Ἰουδαῖος καὶ ὡς Ἰουδαῖος πιστεύει ὅτι δὲν ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Αὐτοκράτωρ ἐγέλασε διὰ τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ καὶ ἔκαμεν ἓνα δῶρον εἰς τὸν στρατιωτῆν, διέταξεν ὅμως ἄλλος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα μὴ διορίζοντι φιλίκα Ἰουδαῖος εἰς τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια του.

ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΘΕΡΜΟΤΕΡΟΙ;

Ἐβεβαίωθη ὅτι οἱ ἄνδρες ἔχουν περισσοτέραν θερμότην ἀπὸ ταῖς γυναῖκες. Εἰς τοὺς ἄνδρας ἡ θερμοκρασία κυμαίνεται μεταξὺ 30 βαθμῶν καὶ 30 1)4. Εἰς δὲ τῆς γυναῖκες 26 1)4 καὶ 29 1)3 βαθμῶν Ρεωμάσιου.

Εἰσὶς καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζῶα ὁμοία διαφορά θερμοκρασίας ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο φύλων.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙ ΣΑΣ

Στὴν τελευταίαν σελίδα τὸ «Μπουκέτο», δημοσιεύει ἓνα χαριτωμένο ἀμερικανικὸν παιγνίδι.

Θέλετε νὰ περάσετε τὴν ὥραν σας μ' αὐτὸ; Προσπαθήσατε νὰ κατασκευάσετε ἐκ τῶν 8 τεμαγίων τῶν χωρισμένων διὰ κοκίδων, ἀποκόπτοντας καὶ κολλῶντας αὐτὰ ὅπως σᾶς ἀρέσει διαφόρους εἰκόνας καὶ σηνῆς. Ὅποιοι συνδιάσουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ μᾶς στείλουν ταῖς περισσοτέρας εἰκόνας θὰ ἔχουν ὡς δῶρον — πέντε ἐξ ὅλων — κατόπιν κληρώσεως μίαν ἐξάμηνον τῶν «Μπουκέτου», συνδρομῆν δωρεάν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ σπῆτι Ἑλληνικὸ πού νὰ μὴν στολήσῃ τὸ σαλόνι του μὲ τὸ «Μπουκέτο».